ගහන්න ගහන්න වැඳ වැටීම

කපිල පීරිස් මහතාගේ එක් තර්කයක් වනුයේ අපේ දාගැබ් වැව් ආදිය මෙපමණින් හෝ රැඳී ඇත්තේ අද ඉතා ප්‍රචලිත ව ඇති නිව්ටෝනීය සන්දර්භය තුළින් ම මේවායේ වැදගත්කම පෙන්වා දූ නිසා ය. ඒ තමා කරන දෙය, එනම් නිව්ටෝනීය සංකල්පවලින් දාගැබ් වැව් ආදිය තේරුම් ගැනීම, යුක්තියුක්ත කිරීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද පුහු තර්කයක් පමණකි. ඔහු යම් පදනමක පිහිටා කටයුතු කරනු වෙනුවට යමක් කර ඒ යුක්තියුක්ත කිරීමට තර්ක සොයන බව පැහැදිලි ය. මා ගිය සතියේ සඳහන් කළ පරිදි මෙරට සිංහල බෞද්ධයන් වැව් දාගැබ් අගය කරන්නේවත් එවා ප්‍රතිසංස්කරණය කර පවත්වාගෙන යන්නේවත් නිව්ටෝනීය සංකල්පවලින් එවා තේරුම් ගෙන එහි වැදගත්කම පෙන්වා දී ඇති නිසා නො වේ. අනෙක් අතට ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ දළදා වහන්සේ ආරක්ෂා කිරීමට සිංහලයන් පියවර ගන්නේ එවාහි වැදගත්කම නිව්ටෝනීය සන්දර්භයක පෙන්වා දී ඇති නිසා නො වේ. සිංහල බෞද්ධයන් ඒ සියල්ල ආරක්ෂා කරන්නේත් අගය කරන්නේත් ඒ අපේ ඉතිහාසයට සංස්කෘතියට හා ජීවන රටාවට සම්බන්ධ නිසා ය.

කපිල පීරිස් මහතා මෙසේ ද කියයි. “හද්ද පිටිසර ගැමියන් පමණක් නොව ඇතැම් පුරා විද්‍යාඥයන් සහ මේවා පිළිබඳව විමසිලිමත් වන බොහෝ දෙනා මේවා විග්‍රහ කරන්නේ නිව්ටන් ගේ ලෝකයේ සංකල්ප වැරදි ලෙස යොදා ගනිමින් ය.. .. .. අප ගේ පැරණි තාක්ෂණයන් පිළිබඳව අද බොහෝ උද්විය කරන්නාක් මෙන් නිව්ටෝනීය ලෝකය තුළ වැරදි අසංගත ආකාරයට විග්‍රහයන් කිරීමට ගියහොත් හෝ / හා අපේ ම වූ විද්‍යා ප්‍රවාද (නියම) ගොඩනැගෙන තෙක් එවා අතහැර දමා තැබුවහොත් එම ඉංජිනේරු සම්ප්‍රදාය මතු කර ගැනීම කෙදිනක හෝ සිදු නොවනු ඇත. එවිට එවා පිළිබඳව අපේ ප්‍රවාද ගැන කතා කිරීමට දෙයක් නොවනු ඇත. අපේ ඉංජිනේරු සම්ප්‍රදාය මතු කර ගැනීම ඉතා හදිසියෙන් සිදු විය යුතු ය.. . .. එසේ හදාරා එවා සංගත ව පැහැදිලිව අද පවතින රාමුව තුළ අදාළ පුද්ගලයන්ට පැහැදිලි කළ යුතු ය. ඒ සඳහා දැනට භාවිත කළ හැකි හොඳ ම අවිය නිව්ටෝනීය රාමුව ය. මේ සඳහා වෙනත් ප්‍රායෝගික මෙවලමක් අපට නම් නො පෙනේ. පෙනෙන කෙනෙක් සිටිත් නම් අප වහාම දැනුවත් කරත්වා” වෙනත් මෙවලමක් නැතිකම ගැන සඳහන්කර පෙනෙන කෙනෙක් වහා අප දැනුවත් කරත්වා යැයි කියමින් කපිල පීරිස් මහතා නැවතත් හීං ටොක්ක අනියි. මම එයට පසුගිය සතියේ පිළිතුරු දී ඇත්තෙමි. එබැවින් ඒ ගැන තවදුරටත් සඳහන් කිරීම අනවශ්‍ය ය.

හද්දා පිටිසර ගැමියන්ගෙන් කිනම් ප්‍රතිශතයක් අද වැව් දාගැබ් ආදිය නිව්ටන්ගේ සංකල්ප වැරදි ලෙස යොදා ගනිමින් විග්‍රහ කරන්නේ දැයි මම නො දනිමි. මේ මෑතක් වන තුරුම නම් ඔවුන් එසේ කිරීමට වැරදියට වුවත් දැනගෙන සිටි නිව්ටෝනීය සංකල්පයක් නැත. අපේ ගම්වල සාමාන්‍ය ගැමියන් නොව ලෝකය ගැන යමක් දැන සිටි අය එකල කී කතාවක් වූයේ සුද්දන් ද මේ පැරණි නිර්මාණ දැක පුදුම වන බව ය. සුද්දන් ද පුදුම වන නිර්මාණ අපේ පැරැන්නන් කර තිබීම ගැන එසේ ලෝකය ගැන දැන සිටි අය ආඩම්බර වූහ. එපමණකි. නිව්ටෝනීය සංකල්ප ගැන කතාවක් එහි නො වී ය.

මේ පුදුම වී යැයි කියන සුද්දන් එසේ පුදුම විණි නම් එලෙස පුදුම වූයේ කිනම් පදනමකින් දැයි අපි නො දනිමු. ඒ සුද්දන්ගෙන් කී දෙනෙක් නිව්ටෝනීය සංකල්ප දැන සිටියෝ ද? ඔවුන් පුදුම වූයේ ඔවුන්ට එවැනි නිර්මාණ අද වුව ද කළ නොහැකි බැවින් ද? එසේත් නැත්නම් තමුන්ගේ දැනුම නොමැතිව එදා පැරණි සිංහලයන් ඒ නිර්මාණ කෙළේ කෙසේ දැයි සිතා ගැනීමට සුද්දන්ට නොහැකි වූ බැවින් ද? එසේත් නැත්නම් වෙනත් කරුණක් හෝ කරුණු නිසා සුද්දෝ පුදුම වූවෝ ද? සුද්දන් පුදුම වීම පිළිබඳ කතාව අපේ ඉහත සඳහන් කරුණු දත් අය ගෙතූ ප්‍රබන්ධයක් ද? එක් සුද්දකුගේ නැතහොත් දෙදෙනකුගේ පුදුම වීමක් අපේ අය විසින් සාධාරණය කෙරී සුද්දන් මත පැටවිණි ද?

ඒ කෙසේ වෙතත් එවැනි කතාවක් අප අතර ඇත්තේ අප සුද්දන්ට යම් ආකාරයකින් වුවත් අගයක් ලබා දී තිබුණු බැවිනි. අප පාලනය කළ සුද්දන් (ඇතැම් විට පිටරැටියන් යැයි කියවුණ ද බොහෝ විට ඉන් ගම්‍ය වූයේ සුද්දන් ය) පවා මවිතයට පත්කළ නිර්මාණ ගැන දැන කියා ගත් අය ආඩම්බර වූහ. මෙහි දී පැහැදිලිව ම දැන උගත් අය යන්න අපට මතක් කරන්නේ ඔවුන්ට යම් ආකාරයකට සුළුවෙන් වුවත් බටහිර අධ්‍යාපනයක් ලැබී තිබුණු බව ය. ඔවුහු පුවත්පතක් ඉඳහිට වුව ද කියවූ අය වූහ.

© Prof. Nalin De Silva

කපිල පීරිස් මහතා කියන්නාක් මෙන් අද හද්දා පිටිසර ගැමියන් පවා වැරදි ලෙස නිව්ටෝනීය සංකල්ප යොදා ගනිමින් වැව් හා දාගැබ් විග්‍රහ කරන්නේ යැයි සිතමු. ඉන් කියැවෙන්නේ අද අධ්‍යාපනයෙන් නිව්ටෝනීය සංකල්ප අගය කිරීමට ගැමියන්ට ද උගන්වා ඇති බව ය. ඒ අධ්‍යාපනය පාසැලෙන් ලැබෙන්නක් විය හැකි ය. එසේත් නැත්නම් ජනමාධ්‍ය ඔස්සේ ලැබෙන්නක් විය හැකි ය. ඒ කුමක් වුවත් කපිල පීරිස් මහතා සඳහන් කරන දැයින් පැහැදිලි වන්නේ ඒ ඇත්ත නම් අද නිව්ටෝනීය සංකල්පවලට ගැමියන් අතර ද යම් ආධිපත්‍යයක් ලැබී ඇති බව ය.

කපිල පීරිස් මහතා හද්දා පිටිසර ගැමියන් ගැන සඳහන් කරන දේ සත්‍ය නම් අප කළ යුත්තේ මේ ආධිපත්‍යය බිඳ දැමීම ය. ඒ කළ හැක්කේ කපිල පීරිස් මහතා කියන ආකාරයට ගැමියන් නිවැරදි කර ඔවුන්ට නිව්ටෝනීය සංකල්ප නියමාකාරයෙන් යොදා ගැනීමෙන් දාගැබ් හා වැව් ගැන විග්‍රහ කිරීමෙන් ද? එසේ කිරීමෙන් වන්නේ ගැමියන් නිව්ටෝනීය ආධිපත්‍යයට තව තවත් යටකිරීමක් පමණකි. නිව්ටෝනීය සංකල්ප නිවැරදි ව යොදාගත යුතු ය සහ ඒ වරද්දාගත නොයුතු ය යන පණිවුඩය කපිල පීරිස් මහතා ගැමියන්ට ලබාදීමට උත්සාහ කරයි. එමගින් කපිල පීරිස් මහතා කියන ඊනියා අපේ ඉංජිනේරු සම්ප්‍රදාය හඳුනාගැනීමට කෙරෙන අනුබලය කුමක් ද?

බොහෝ පුරාවිද්‍යාඥයෝ බටහිර ප්‍රවාද ආධිපත්‍යයට යට වී සිටිති. බටහිර පුරාවිද්‍යාව නිව්ටෝනීය සුසමාදර්ශයෙහි ගොඩනැගුණකි. ඔවුන් වැව් හා දාගැබ් තමන් හරියට නොදන්නා භෞතික විද්‍යාවේ නිව්ටෝනීය සංකල්පවලින් විග්‍රහ කිරීමට පෙළඹෙන්නේ ද එබැවිනි. ඔවුන්ට ඊනියා නිවැරදි නිව්ටෝනීය සංකල්ප කියා දීමෙන් ඔවුන් බටහිර ප්‍රවාද ආධිපත්‍යයෙන් මුදවා ගත හැකි ද? අනෙක් අතට ඔවුන්ට නිව්ටෝනීය සංකල්පවලින් වැව් දාගැබ් ගැන කියා ඔවුන්ට ඒත්තු ගන්වන මේ අපේ ඉංජිනේරු සම්ප්‍රදාය කුමක් ද? මෙරට පුරාවිද්‍යාඥයන් තව තවත් නිව්ටෝනීය ආධිපත්‍යයට යටවීම හැර වෙනත් කරුණක් ඉන් නො සිදු වෙයි. අපේ පැරණි තාක්ෂණයන් ගැන වැරදි ආකාරයට විග්‍රහ කිරීමට ගියහොත් හෝ / හා අපේ ම වූ විද්‍යා ප්‍රවාද ගොඩනැගෙන තෙක් ඒවා අතහැර දමා තැබුවහොත් අපේ ඉංජිනේරු සම්ප්‍රදාය මතුකර ගැනීම කිසි දනෙක හෝ සිදු නොවන බව කපිල පීරිස් මහතා කියන්නේ කිනම් පදනමක් මත ද? අපේ පැරණි තාක්ෂණ ගැන පුරාවිද්‍යාඥයන් හා ගැමියන් කරන වැරදි විග්‍රහ නිසා ඊනියා අපේ ඉංජිනේරු සම්ප්‍රදාය මතුකර ගැනීමක් සිදු නොවන්නේ කෙසේ ද?

අපේ පැරණි තාක්ෂණය ගැන ඉංජිනේරුවන්ට "නිවැරදිව" නිව්ටෝනීය සංකල්පවලින් විග්‍රහකිරීමෙන් කපිල පීරිස් මහතා කියන අපේ ඉංජිනේරු සම්ප්‍රදාය මතුකර ගන්නේ කෙසේ ද යන්න මේ ප්‍රශ්නයෙහි අනෙක් පැත්ත ය. එසේ නිවැරදිව කියා දීමෙන් ඒ සම්ප්‍රදාය මතුකර ගන්නේ නිව්ටෝනීය සංකල්පවල හිර වූ ඉංජිනේරුවන් ද? ලංකාවේ ඉංජිනේරුවන්ට බටහිර නිව්ටෝනීය සුසමාදර්ශයෙන් පිටතට පැමිණිය හැකි අධ්‍යාපනයක් ලැබෙන්නේ යැයි මම නො සිතමි. අපේ පැරණි තාක්ෂණය නිව්ටෝනීය සංකල්පවලින් විග්‍රහ කිරීමෙන් සිදුවන්නේ මේ ඉංජිනේරුවන් තව තවත් නිව්ටෝනීය ආධිපත්‍යයට යටවීම පමණකි. හද්දා පිටිසර ගැමියන්ටත් වඩා ඉංජිනේරුවන් නිව්ටෝනීය ආධිපත්‍යයට යටවනු ඇත. මේ ගහන්න ගහන්න වැඳ වැටීමක් මිස අනෙකක් නො වේ.

කපිල පීරිස් මහතාගෙ සැප්තැම්බර් 23 වැනි දින ලිපියෙහි මෙසේ ද සඳහන් වෙයි. "අප ගේ උත්සාහය සැසඳිය හැක්කේ ත්‍රස්තවාදය නසා ලූ යුද්ධය සමග ය. එහි දී භාවිත කළ අවි ආයුධ අපේ නො වේ. එහෙත් අප ඒවා උපයෝගී කරගෙන අපට අවශ්‍ය පරිදි යුද්ධය කර දිනුවෙමු. මේ සඳහා අපේ ම වූ ආයුධ නිම වන තෙක් සිටියේ නම් කවරක් වනු ඇති ද?" මේ සැසඳීම විග්‍රහ කිරීමට පෙර කිවයුත්තක් වෙයි. යුද්ධය ආයුධ මත පමණක් පදනම් ව කෙරුණක් යැයි කපිල පීරිස් මහතා ඇතැම් විට අද කියනු ඇත. එහෙත් එහි මතවාදී අරගලයක් තිබූ බව සමහර විට බොහෝ දෙනාට මෙන් ම කපිල පීරිස් මහතාට ද අමතක වන්නට ඇත.

මෙහි දී කිවයුතු ප්‍රධාන ම කරුණ වන්නේ මෙහි යුද්ධයක් නොවූ බව ය. රටවල් දෙකක් අතර වූ යුද්ධයක් හෝ සිවිල් යුද්ධයක් හෝ මෙරට නො විණි. සිදුවූයේ දෙමළ ත්‍රස්තවාදයට එරෙහිව කළ හමුදා මෙහෙයුමක් පමණ ය. රජයට විරුද්ධව වෙන ම රාජ්‍යයක් ඇතිකිරීම සඳහා ආයුධ ගත් කල්ලියකට විරුද්ධව හමුදා මෙහෙයුම් සිදු කිරීම යුද්ධයක් නො වේ. කපිල පීරිස් මහතාට ඇතැම් විට එවැනි තර්ක හා සංකල්පීය නිටවුල් බව අද අවශ්‍ය නොවනවා විය හැකි ය. හමුදා මෙහෙයුම් යුද්ධයක් ලෙස අර්ථදැක්වීම ඒ මහතාට අද වැදගත් වනවා විය හැකි ය.

© Prof. Nalin De Silva

ඒ කුමක් වුවත් දෙමළ ත්‍රස්තවාදයට එරෙහිව මෙරට දශක දෙකකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ කෙරුනු හා දැනුදු දෙමළ ජාතිවාදයට එරෙහිව කෙරෙන මතවාදී අරගලය අඩුවෙන් තක්සේරු කළ යුතු නො වේ. හමුදා මෙහෙයුම් ජයග්‍රහණය කෙළේ පළමුවෙන් ම එයට නිවැරදි සෑජු දේශපාලන නායකත්වයක් ලැබුණු නිසා ය. දෙවනුව තීක්ෂණ හමුදා නායකත්වයක් ලැබුණු බැවින් ය. එපමණට ම වැදගත් නොවේ යැයි අද බොහෝ දෙනා සිතුවත් දශක දෙකකට අධික කාලයක් දෙමළ ත්‍රස්තවාදයට එරෙහිව අඛණ්ඩ මතවාදී අරගලයක් ද මෙරට ක්‍රියාත්මක විය. ඒ අරගලය නොවන්නට ඇතැම් විට අදත් කොටි සංවිධානය පරාජය කළ නොහැකි සංවිධානයක් ලෙස හැඳින්වීමට බොහෝ දේශපාලන පක්ෂ ඉදිරියට එමට තිබුණි.

නම් වශයෙන් සඳහන් නොකළ ද දේශපාලන පක්ෂ බොහෝමයකට කොටි සංවිධානය පරාජය කළ යුතු ය, පරාජය කළ හැකි ය යන මතයට පැමිණීමට බොහෝ කලක් ගතවිය. ඒ ඒ පක්ෂ එකක් පසුපස තව එකක් ආදී වශයෙන් ඒ මතයට එළඹෙනු අපි දුටුවෙමු. අවසානයේ දී දෙමළ ත්‍රස්තවාදයට එරෙහි මතවාදී අරගලය ජයගත්තේ රජය සියළු බාධක අභියෝග නොතකා ඒ මතයට පැමිණීමත් සමග ය. ඉන් පසු දෙමළ ත්‍රස්තවාදය පරාජය කිරීම කාලය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් පමණක් විය.

හමුදා මෙහෙයුම්වල දී යොදාගත්තේ පිටරටින් ගෙනා බටහිර තාක්ෂණය උපයෝගී කරගෙන නිෂ්පාදනය කළ ආයුධ බව සැබෑ ය. එහෙත් ඒ ආයුධ ක්‍රියාත්මක වූයේ බටහිර මතවාද වෙනුවෙන් නො වේ. ඒ ආයුධ පසුපස සිටි සෙබළුන් මෙහෙයවනු ලැබුයේ දේශීය මතවාද පිළිගත් දේශපාලන හා හමුදා නායකත්වවල අණ යටතේ ය. එහි දී ඒ අණ නොවන්නට ආයුධ ක්‍රියාත්මක නොවන බව පැහැදිලි ය. එහි දී අපේ ම වූ ආයුධ නිපදවන තෙක් සිටියේ නම් කවරක් වනු ඇත් දැයි කපිල පීරිස් මහතා නගන තර්කයට පිළිතුර එසේ සිටීමට අවශ්‍ය නැත යන්න ය. අපට එහි දී කළ යුතුව තිබුණේ දෙමළ ජාතිවාදය, බෙදුම්වාදය හා ත්‍රස්තවාදය අරභයා අපේ ම වූ ප්‍රවාද නිර්මාණය කිරීම ය. ඒ ප්‍රවාද නිර්මාණය නොවී නම් කවරක් වන්නට තිබිණි ද යන්නට පිළිතුරක් කපිල පීරිස් මහතාට ඇතැයි සිතමි.

බටහිර මතවාද හමුවේ අප බටහිර මතවාද ම යොදාගත්තේ නම් අපට කුමක් කළ හැකිව තිබිණි ද? දෙමළ ජනයාට වී ඇති ඊනියා අසාධාරණකම් සිංහල අන්තවාදය, සිංහල බෞද්ධ සුපිරිවාදය ආදිය පිළිබඳ මතවාද මෙන් ම බෞද්ධයනට ඊනියා යුද්ධ කිරීම කැප ද ආදී දහසකුත් එකක් ප්‍රශ්නවලට එරෙහි ව අලුතින් ම මතවාද, ප්‍රවාද නිර්මාණය කිරීම පහසු කටයුත්තක් නො වේ. එහෙත් කපිල පීරිස් මහතා ඒ අමතක කර ඇත්තේ කිනම් හේතුවක් නිසා ද? අද ඒ මහතාගේ න්‍යාය පත්‍රය කුමක් ද?

මහාචාර්ය නලින් ද සිල්වා

© Prof. Nalin De Silva